

Så ved jeg selvfølgelig godt, at hverken Det Radikale Venstre eller Det Radikale Venstres ordfører kunne tænke sig, at det blev fortolket på den måde, men sådan nogle ting skal vi i hvert fald have luget ud under udvalgsarbejdet. Så vi vil godt være med til at diskutere, om det ikke skal være lidt mere kønsneutralt, end det er nu, for det kunne jo godt være, at der også var nogle mænd, der havde brug for det.

Der er jo også proformaægteskaber, hvor det er danske kvinder, der har førertrøjen på. Nogle gør det frivilligt, andre måske lidt mindre frivilligt, men for at hjælpe nogen, der er i klemme, og nogle gør det med næsten samme motiver som mændene, nemlig for at tjene penge på det. Så der er vel nogle situationer, hvor vi skal drøfte, i hvor høj grad der indgår et valg i det her, både hvad angår det økonomiske og det mere menneskelige.

Den 10-årige karenstid har været nævnt tidligere, og vi er glade for, at den er med i det septemberforlig, som mit parti er med i fra sidste år.

Med hensyn til den dispensation, der er i muligheden for starthjælp, er der ingen tvivl om, at både jeg og mit parti er imod starthjælp i al almindelighed, men jeg kan være usikker på, om det netop lige er en gruppe med baggrund i starthjælpen, der skal have en dispensation, for jeg er ikke sikker på, at det er klogt at blande de to begreber sammen.

Beslutningsforslag nr. B 99 er et lige så sympatisk beslutningsforslag, dog synes jeg måske, at det er lige store ord nok at bruge, når man siger, at den danske stat bidrager til overgreb og tortur ved en hjemsendelse. Den danske stat udfører jo ikke overgrebene, men det er korrekt, at når nogle kvinder hjemsendes, fordi de ikke får forlænget deres opholdstilladelse, kan den måde, de kommer hjem på, være næsten uoverkommelig for dem.

Måske skal de også tilbage til et samfund, hvis kultur og tradition i forvejen undertrykker kvinder, og så vil de selvfølgelig have endnu sværere ved at komme tilbage til det samfund, når de bliver stemplet som brugte kvinder. Så det er mere det kulturelle begreb og det internationale samarbejde, hvor der er nogle ting, vi skal forholde os til, frem for at sige, at det er den danske stat, der står for torturen. Det er heller ikke det, der står, der står, at man kan bidrage til det sådan på tredje niveau.

Med hensyn til nogle af forslagens enkelte punkter er vi meget åbne over for at drøfte praksis om de paragraffer, der er nævnt i udlændin-

geloven. Bliver de fortolket liberalt nok i de situationer, hvor vi gerne vil have, der skal være lidt mere fleksibilitet? For det er jo rigtigt, at der kan være et meget kort tidsrum, fra hvornår man forlader manden, og til man kommer ud. Er det den tidsfase, der er for kort?

Der kan også være noget med, om det er voldens karakter, eller om det er opholdets længde i Danmark, der tæller med, eller om kvindens integrationsniveau skal tælle med. Modsat den forrige ordfører tror jeg nemlig, at nogle kvinder snydes for integration, fordi manden ikke ønsker det, simpelt hen fordi han måske slet ikke har tænkt sig at beholde hende i de 7 år, der skal til, før hun får permanent opholdstilladelse.

Derfor tror jeg, at vi allerede ved starten af deres ophold skal hjælpe disse kvinder, således at de kender mere til deres pligter og deres rettigheder, ikke mindst deres rettigheder, for pligterne får de jo, når de skal hjem til mænd, der holder dem som slave. Så de har faktisk pligter nok, bare ikke de pligter, vi andre ønsker de skulle have.

Vi vil jo gerne have, at de skal integreres, så derfor tror jeg, at vi måske skal have en pjece, der specielt er til de kvinder, eller en pjece, som er det første, de møder ved ankomsten til Danmark. Det er ikke nok, at vi kun giver dem viden, når de kommer i uddannelse, for hvis de ikke kommer i uddannelse, fordi manden slet ikke er interesseret i, at de skal holde længe nok til at være her, så er de jo på den. Så ved de jo ikke, hvor de skal gå hen.

Kl. 16.10

Så selv om vi har mange gode intentioner, så kan det godt ske, at vi ikke har været vågne nok til at se, hvor grim den udvikling, der har været på området, kunne være. Så lad os under udvalgsarbejdet drøfte, om der er nogen huller, vi skal have kigget på.

Vi er også villige til at kigge på tolkebistanden. Er der hjælp nok på krisecentrene til at få tolke ind, hvis det er der, kvinderne først kommer? Vi skal bare passe på, når vi drager krisecentrene med ind i det her, for vi sætter jo alle pris på det helle, et krisecenter er, og vi skal passe på, at de ikke kommer for meget ind som en myndighed, og dermed giver krisecentrene et skred, som er utilsigtet.

Men krisecentrene kan sagtens være med på en anden front, end de er i dag, og det er også det, de ønsker i de rapporter, de afgiver, for de møder mange flere kvinder, der er udsat for vold, end sundhedsmyndighederne og politiet